

[Gerhard Nielsen.]

skelligt. Dertil kommer Vanskeligheden ved Oplukningen af den nuværende Bro. Der er jo en Gennemsejlingsaabning af ca. 20 m, og der passerer et meget betydeligt Antal Skibe igennem, saaledes at der er Dage, hvor Broen har maattet lukke op ca. 100 Gange. Naar det nu hænder — og det hænder ikke sjældent —, at disse Oplukninger netop falder sammen med den stærke Trafik, ser man deroppe i Nærheden af Broen baade Køretøjer og Fodgængere, som staa fuldstændig pakket omtrent helt hen til Landsiden. Det er derfor naturligt, at man i Aalborg og Nørresundby allerede for 13—14 Aar siden begyndte Forberedelser paa og Forarbejder til Bygning af en fast Bro. Til den ærede Ordfører for Venstre, som talte om en Pontonbro, vil jeg sige, at det er ikke noget almindeligt Ønske hos Befolkningen deroppe at faa en saadan. Der er en mindre Del af Befolkningen, som tror, at det kan gaa med en ny Pontonbro. Et af Bladene deroppe har fundet det opportunt at slaa sig paa denne Tanke. Men Aalborg Byraad og de Kredse, som kender noget til Færdighedsforholdene, har altid haft den Opfattelse, at naar der skal ske en Forandring, maa der bygges en fast Bro over Limfjorden, en ordentlig bred og solid Bro, der langt ud i Fremtiden kan tage den Trafik, som det er nødvendigt at tage her, en bred Bro med en saadan Højde, at Broen ikke skal lukkes op for endog de mindste Fartøjer. Den Tale, at Pontonbroen skulde være ønsket af Befolkningen, betyder ikke noget. Det er ikke noget almindeligt Ønske. Kun paa en fast og bred Bro kan der blive Plads for de svære Køretøjer, som Udviklingen paa Motor-køretøjernes Omraade har skabt. Fik man i Stedet en Pontonbro, vilde den i Løbet af faa Aar ikke slaa til. Det er, som sagt, 13—14 Aar siden, at man paabegyndte Prøveboringer. Bundforholdene er meget vanskelige. Det er ikke alene Vand, man har med at gøre, men under Vandet er der et Lag Mudder, omtrent lige saa dybt som Vandet. Men med den Udvikling, som er foregaaet indenfor Brobygningen ligesom indenfor Teknikken i det hele, er der ikke Tvivl om, at disse Vanskeligheder kan overvindes. Ingeniør Tybjerg har bearbejdet de ved den udskrevne Konkurrence indkomne Projekter, og den Kommission, Ministeriet nedsatte til at bedømme dem, har, efter hvad der er meddelt mig, været klar over, at der ikke kunde være Tale om andet end Bygning af en fast Bro. Jeg tror heller ikke, at nogen af de sagkyndige vil tage Ansvaret for at bygge en Pontonbro. Nej, de

udtaler sig for det Projekt, som er udarbejdet af Ingeniør Tybjerg, og som ligger til Grund for Lovforslaget. Det er altsaa et Projekt, som Aalborg Byraad, Nørresundby Byraad og den af Ministeriet nedsatte Kommission er enedes om. Jeg vil derfor anse det for ubetimeligt og ved Siden af nu at bringe Spørgsmaalet af en ny Pontonbro frem. Det vilde kun bevirke Forhaling af Sagen. Naar de sagkyndige godkender noget saadant, og naar de interesserede Parter, der her repræsenteres af Byraadene, siger, at saadan skal det være, tror jeg, det er uheldigt at bringe det gamle Spørgsmaal om Pontonbro frem. Det nye Projekt er godkendt af Landstinget, som enstemmigt har sluttet sig til Lovforslaget, som det her foreligger.

Jeg giver den ærede Ordfører for Venstre fuldkommen Ret i, at Bropengeafgiften deroppe er en meget betydelig Særskat, der lægges paa Aalborgs, Nørresundbys og nærmeste Omegns Befolkning. Det vilde have vakt stor Glæde og afstedkommet en meget dybtfølt Tak til Ministeren, hvis han havde taget den Konsekvens af Forholdene, som jeg og mange mener er den rigtige, nemlig foreslaaet, at Staten skulde tage Sagen i sin Haand ved at bygge en Bro over Limfjorden og give Færdselen paa denne fri. Der er noget meningsløst og antikveret i, at man for at komme fra en By til en anden skal betale en Afgift. Spadserende skal betale 5 Ø., for Heste og Hornkvæg skal der betales 15 Ø., Enspænderkøretøjer skal betale 30 Ø., Tospænderkøretøjer 35 Ø., Personautomobiler 35 Ø. og Lastautomobiler 50 Ø. Naar man tænker paa den Mængde af Køretøjer og Personer, der passerer Broen, forstaaer man, at det bliver til Penge. Derfor ser vi ogsaa, at de samlede Bropenge nærmer sig til en halv Million Kroner om Aaret.

Jeg skal ikke sige mere herom, men kun udtale en Beklagelse over, at det ikke har været muligt at faa Staten interesseret i dette Spørgsmaal, saaledes at den byggede Broen og derved ophævede denne Bropengebetaling, som i Virkeligheden hører Fortiden til. Dette er der imidlertid ikke noget at gøre ved. Hvad der foreligger for os, er Resultatet af Forhandlingen mellem de to Byraad deroppe og Ministeriet, og vi har her i Tinget at tage Stilling til det foreliggende Lovforslag, som ganske vist ikke er et Forslag om Bygning af en Bro, men et Forslag om at give Aalborg Byraad Koncession paa at bygge og drive en Bro.

Det forekommer mig, at det høje Folketing ikke kan gøre andet end give Lovforslaget sin fulde Tilslutning. Jeg vil føje til,